

торговий партнер України номер один. Зараз 40% торгівлі України здійснюється з ЄС.

З 2014 року ЄС спрямував понад 205 млн. євро на інвестиції у транспорт, комунальну інфраструктуру, енергоефективність та кредитування МСП, у тому числі в місцевій валюті. Безпека енергопостачання є ключовою сферою, яку ЄС продовжує підтримувати. У 2019 році Єврокомісія сприяла укладенню нової угоди про рамки транзиту газу через Україну. Угода, підписана строком на п'ять років, забезпечить стабільність поставок та транзиту [2].

ЄС робить значний внесок в Український фонд енергоефективності (104 млн. євро) та підтримує підвищення обізнаності громадськості щодо інвестицій в енергоефективність.

Згідно даних Європейського Союзу надамо наступну статистичну інформацію: громадяни України здійснили понад 50 мільйонів поїздок до ЄС з червня 2017 року; двосторонній товарообіг між Україною та ЄС зріс на 65% із січня 2016 року; понад 15 млрд євро, мобілізованих на підтримку процесу реформ в Україні з 2014 року; разом зі своїми країнами-членами ЄС є найбільшим донором гуманітарної допомоги на Схід України, надаючи 154,8 млн євро фінансової допомоги найбільш вразливим людям, постраждалим від конфлікту [2].

З 2014 року ЄС виділив близько 80 млн. євро цільової підтримки громадянському суспільству України. Україна бере участь у Програмі «Горизонт 2020», Програмі досліджень та підготовки Євратому та Програмі «Творча Європа» та підписала Угоду про співпрацю за програмою «Копернікус». На сьогоднішній день бенефіціари програми «Український горизонт 2020» отримали гранти на загальну суму 36,11 млн євро.

Таким чином, для ефективного процесу інтеграції України в ЄС необхідно продовжити впроваджувати реформи, пріоритетними з яких є боротьба з корупцією, реформа судової влади, конституційна та виборча реформи, поліпшення ділового клімату та енергоефективності, а також реформа державного управління та децентралізації.

Список використаних джерел:

1. Фонд Демократичних ініціатив імені Ілька Кучеріва. Офіційний веб-сайт (2020). URL: <https://dif.org.ua/en/article/european-integration-of-ukraine-the-dynamics-of-public-opinion>.
2. European Union. Facts and Figures about EU-Ukraine Relations (2020). URL: https://europa.eu/european-union/index_en.

УДК 352/354-1

ЄВРОПЕЙСЬКІ ПІДХОДИ ДО ПРОЦЕСУ ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ В УКРАЇНІ

ФІЛІПЕНКО Т. В.,

доктор наук з державного управління, професор,
Маріупольський державний університет

Питання децентралізації з'явилися в політиці більшості європейських країн наприкінці ХХ ст. Головна ідея децентралізації полягає в передаванні органам

місцевого самоврядування компетенції для вирішення питань, пов'язаних із місцевими потребами. Американський вчений М. Белл під децентралізацією розуміє спосіб виміру величини переходу національної економіки від адміністративно-командної до ринкової [1, с. 65].

Наразі науковці виділяють дві окремі моделі, які описують відносини всередині держави: партнерства та посередництва. Зміст кожної з моделей визначається історичним розвитком держави. Так, зокрема, Швейцарія, Нідерланди, Великобританія, утворені через об'єднання окремих їх частин з метою взаємної підтримки та захисту. Отже, вони будують модель партнерства і розглядають розвиток місцевого самоврядування як механізм досягнення інтересів громадян окремої території та громади.

У державах утворених авторитарним шляхом, обирається модель посередництва. Тут місцева влада розглядається як підпорядкований посередник між центром та громадянами. Центральні органи влади здійснюють контроль за всіма сферами соціальних відносин, обмежуючи функції місцевих органів влади. У той же час вони гарантують соціально-економічну стабільність та захист інтересів населення. Саме до таких країн належить Україна.

В Україні вперше децентралізація згадується в ст. 5 Конституції Української Народної Республіки від 29 квітня 1918 р.: «Не порушуючи єдиної своєї власті, УНР надає своїм землям, волостям і громадам права широкого самоврядування, додержуючи принципу децентралізації» [2].

Із здобуттям незалежності Україна стикнулася з проблемами нерівномірного розвитку територій, значними відмінностями у розвитку економічних районів, підлеглості у взаємовідносинах між центральними органами виконавчої влади й органами місцевого самоврядування. Для вирішення означених проблем необхідним стало реформування системи державного управління, запровадження політики децентралізації та її складової – фінансової децентралізації.

Децентралізація є головним компонентом концепції «good governance» (належного врядування) та запорукою сталого розвитку. Фінансова децентралізація визнається українським урядом за пріоритетний напрям, який дає змогу зміцнити фінансову спроможність місцевих громад, упровадження місцевої демократії, розподілу повноважень, об'єднання територіальних громад.

Відповідно до Концепції реформування місцевого самоврядування та територіальної організації влади в Україні [3], а також Плану заходів щодо її реалізації [4] змінились погляди на економічний розвиток територій, характер фінансових взаємозв'язків територіальних громад та центральної влади. Визначена необхідність нарощення фінансової бази місцевого самоврядування і, відповідно, зростання його фінансової незалежності, що передбачає реалізацію положень та принципів Європейської хартії місцевого самоврядування [5].

Об'єднання територіальних громад в Україні розпочалося 5 березня 2015 року, коли набрав чинності Закон України «Про добровільне об'єднання територіальних громад» [6]. На початок 2020 року в Україні створено 1029 об'єднаних територіальних громад з населенням 11,7 мільйонів людей. До кінця 2020 року має бути повністю завершено процес формування об'єднаних територіальних громад за принципами спроможності та забезпечення повсюдності місцевого самоврядування. Уся територія України має бути вкрита громадами. Фактично може бути утворено 1300-1400 об'єднаних територіальних громад [7].

Об'єднані територіальні громади мають набагато більші можливості для розвитку, ніж окремі села чи міста, вони отримали значні фінансові ресурси і їх бюджети стали співмірними з бюджетами міст обласного значення.

Отже, державна регіональна політика в Україні набула європейських рис, її позитивними наслідками є підвищення авторитету органів місцевого самоврядування, гармонізація інтересів всіх суб'єктів щодо вирішення пріоритетних завдань соціально-економічного розвитку територій.

Список використаних джерел:

1. Сунцова О. О. Місцеві фінанси: навч. посібник. К.: ЦУЛ, 2010. 488 с.
2. Конституція Української Народної Республіки від 29 квітня 1918 р. URL: <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/n0002300-18>.
3. Про схвалення Концепції реформування місцевого самоврядування та територіальної організації влади в Україні: Розпорядження Кабінету Міністрів України від 1.04.2014 № 333-р. *Офіційний вісник України*. 2014. № 30. Ст. 831.
4. Про затвердження плану заходів щодо реалізації Концепції реформування місцевого самоврядування та територіальної організації влади в Україні: Розпорядження Кабінету Міністрів України від 18.06.2014 № 591-р. *Урядовий кур'єр*. 2014. № 131.
5. Європейська хартія місцевого самоврядування від 06.11.1996. URL: http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/994_036.
6. Про добровільне об'єднання територіальних громад: Закон України від 05.02.2015 № 157-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/157-19>.
7. До кінця 2020-го в Україні планують завершити об'єднання громад. URL: <https://agropolit.com/news/13571>.

УДК 65.012.8

ІНФОРМАЦІЙНА БЕЗПЕКА В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ РИНКІВ

*ФОКІНА-МЕЗЕНЦЕВА К. В.,
доктор економічних наук, доцент,
Київський національний торговельно-економічний університет*

Сьогодні інформація перестала бути лише технічною категорією. Впровадження та розповсюдження новітніх технологій посприяло тому, що інформація перетворилася на економічну категорію, стала одним з найважливіших елементів ринку, та фактором, що регулює рівень розвитку не тільки виробництва, а й економіки загалом, адже переважна більшість економічних зв'язків набувають форми обміном інформацією. На думку фахівців, з напрямком інформаційного забезпечення та інформаційної безпеки в ринковій економіці, інформація стає товаром, і її отримання, збереження, передача та використання повинні підпорядковуватися законом товарно-грошових відносин, тобто інформація стає об'єктом та інструментом управління. При тому інформаційні впливи можуть спричиняти результат не відразу, а через тривалий час. Також визначальним фактором життєдіяльності сучасного суспільства стає глобалізація інформаційних

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ДОНЕЦЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ УПРАВЛІННЯ
ДОНЕЦЬКА ОБЛАСНА ДЕРЖАВНА АДМІНІСТРАЦІЯ
МАРІУПОЛЬСЬКА МІСЬКА РАДА
ГО «ФОНД РОЗВИТКУ МАРІУПОЛЯ»
АРІЕЛЬСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ, Ізраїль
БЕРДЯНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ВИЩА ШКОЛА ЕКОНОМІКИ ТА ГУМАНІТАРИСТИКИ (WSEH), Республіка Польща
ДУНАЙСЬКИЙ ІНСТИТУТ НАЦІОНАЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ
«ОДЕСЬКА МОРСЬКА АКАДЕМІЯ»
ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ІНСТИТУТ ПІСЛЯДИПЛОМНОЇ ОСВІТИ (EIDV), Словацька Республіка
ЄВРОПЕЙСЬКИЙ СОЦІАЛЬНО-ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ (EUST), Республіка Польща
ІНСТИТУТ ПІДГОТОВКИ КАДРІВ ДЕРЖАВНОЇ СЛУЖБИ ЗАЙНЯТОСТІ УКРАЇНИ
УКРАЇНСЬКА АСОЦІАЦІЯ З РОЗВИТКУ МЕНЕДЖМЕНТУ ТА БІЗНЕС-ОСВІТИ
АСОЦІАЦІЯ СПРИЯННЯ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ ОСВІТИ ТА НАУКИ «SPACETIME»

СТРАТЕГІЧНИЙ ПОТЕНЦІАЛ ДЕРЖАВНОГО ТА ТЕРИТОРІАЛЬНОГО РОЗВИТКУ

**Матеріали ІV Міжнародної науково-практичної конференції
(Маріуполь, 9 жовтня 2020 р.)**

М а р і у п о л ь
2020

Редакційна колегія:

Голова – *Марова С. Ф.*, д.держ.упр., професор, голова оргкомітету, ректор Донецького державного університету управління;

Заступник голови – *Балуєва О. В.*, д.е.н., професор, заступник голови оргкомітету, проректор з наукової роботи Донецького державного університету управління

Члени ради:

Токарева В. І., д.держ.упр., професор, проректор з науково-педагогічної роботи Донецького державного університету управління;

Смирнова І. М., д.пед.н., доцент, заступник директора з науково-педагогічної роботи Дунайського інституту Національного університету «Одеська морська академія»;

Солоха Д. В., д.е.н., професор, декан факультету економіки Донецького державного університету управління;

Дятлова В. В., д.е.н., професор, завідувач кафедри менеджменту зовнішньоекономічної діяльності Донецького державного університету управління;

Черниш О. І., д.держ.упр., професор, завідувач кафедри менеджменту невиробничої сфери Донецького державного університету управління;

Стойка А. В. д.держ.упр., професор, завідувач кафедри туризму Донецького державного університету управління;

Тарасенко Д. Л., д.е.н., доцент, декан факультету права і публічного управління Донецького державного університету управління;

Маслов І. З., к.т.н., механік I-го розряду, завідувач кафедри судових енергетичних установок і систем Дунайського інституту Національного університету «Одеська морська академія»;

Калініна І. В., к.ю.н., доцент, завідувач кафедри спеціально-правових дисциплін Донецького державного університету управління;

Никифорова Н. О., к.і.н., доцент, завідувач кафедри соціології управління Донецького державного університету управління;

Хороших В. В., к.держ.упр., доцент, завідувач кафедри маркетингу Донецького державного університету управління;

Драгомірова Є. С., к.е.н., доцент, доцент кафедри туризму Донецького державного університету управління;

Ткаченко О. Г., к.е.н., доцент, доцент кафедри менеджменту зовнішньоекономічної діяльності Донецького державного університету управління.

Затверджено рішенням Вченої ради Донецького державного університету управління від 01.10.2020 р. № 2.

С 83 *Стратегічний потенціал державного та територіального розвитку: матеріали IV міжнародної науково-практичної конференції (наукове електронне видання) м. Маріуполь, 9 жовтня 2020 р. Маріуполь. 2020. 442 с.*

У збірнику представлені матеріали Міжнародної науково-практичної конференції «Стратегічний потенціал державного та територіального розвитку». Наведено погляди представників органів державної та місцевої влади, наукової спільноти та практиків щодо проблем формування стратегічного потенціалу державного та територіального розвитку та пошуку шляхів їх вирішення. Матеріали будуть корисними для науковців, практиків, керівників підприємств, викладачів вищої школи, аспірантів, студентів.

ДІДЕНКО Н.Г. Реалізація антикорупційної ініціативи ЄС в Україні як складова євроінтеграційного процесу	254
ТКАЧОВА Н.М., КАЗАНСЬКА О.О. Європейський вектор розвитку як основний державотворчий пріоритет України	257
KAIRA Z.S., VASCHENKO O.P. Business environment features important for SME's development	260
КОЛОСОК Е.В., КОЛОСОК В.М. Логістичні інновації та інноваційна логістика у діяльності промислових підприємств в умовах європейської інтеграції	262
KUCHEROVA H. The role of information transparency in the context of european integration.....	264
ПОВАЖНИЙ О.С. Сучасний розвиток вищої освіти: Європейський контекст ..	268
ТОКАРЕВА В.І. Новітні аспекти наслідків інтегрування України до ЄС.....	271
ТРОХИМЕЦЬ О. І. Вплив європейської інтеграції на стан соціально-економічної системи України	274
ФІЛІПЕНКО Т.В. Європейські підходи до процесу децентралізації в Україні...	275
ФОКІНА-МЕЗЕНЦЕВА К. В. Інформаційна безпека в умовах глобалізації ринків	277
AMELNYTSKA O. Mechanism of management of sustainable development of domestic logistics systems in the conditions of European integration.....	280
КОРОБКА В.М. Формування правового світогляду – важливий фактор трансформації й модернізації українського суспільства	282
БАЛАШОВ М.І. Проактивне управління фінансово-економічною безпекою підприємств в умовах глобалізації.....	284
БІЛОУС-СЕРГЄЄВА С.О. Економічне підґрунтя євроінтеграційного курсу України.....	288
ДЯТЛОВА Ю.В. Реформування регуляторно-наглядових систем щодо ринків фінансових послуг: європейський досвід	290
ЄРОХИНА Д.О., ГЛАЗОВ Ю.С. Зовнішньоторговельні контракти: сучасний досвід і проблеми укладання в епоху цифрової економіки	293